

ning og fik det forøget i 1864 under Krigen. Alle disse Forhold ere baade sikkalt og ogsaa med Hensyn til samtlige Erhvervsforhold i den Grad forandrede, at dersom der er noget, som trænger til en grundig gennemgaaende samlet Revision, ikke stykkevis, hvorpaa man skulde lægge al sin Kraft for at faa et ordentligt Arbejde, saa er det Toldlovgivningen. Det var Kompensationen.

Det næste Spørgsmaal var, at vi ved Nedsættelse og Frigivelse af Tolden paa økonomiske Artikler skulde vinde Fremgang, Liv og Bevægelse i Erhvervslivet. Det har man holdt paa gennem alle forskellige Toldrevisioner og under alt det store Arbejde, mange Mænd have anvendt paa dette Omraade først og fremmest vor ærede Toldordfører, det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber). Det man har holdt paa gennem alle disse Aar, er for det andet det, jeg her nævner; jeg skal ikke gaa længere tilbage, de kunne selv forfølge det alt sammen. Jeg skal nævne, hvorledes en stor Del af Anbefalerne af dette Til- og Sukkertoldlovsforslag ganske nylig have udtalt sig om denne Sag. Lad mig nævne de enkelte Taripposter med Hensyn til dette Hovedpunkt for bedre at betegne, hvad vi have krævet og nu give slip paa: Venstre foreslog Frihed for Told paa Vaand- og Stangjærn, Staal i Stænger, Plader og Blik af Jærn, grovere Arbejder af Jærn, Plader og Blik af andre Metaller, Tagpap, Tagpaan, Tagfilt, uforarbejdet Bøg, Gummi, Harpiks, Tjære, Bøks, Farvestoffer, raa Is, Sække og Sættelærred, Løvverk, Sejldug, Fiskegarn og Fiskeaet, Skibe og Skibsredskaber, og jeg kan hertil føje Kul som en Genstand, der berører baade denne Kategori og den følgende. Nedsættelse foresloges derfor paa simple Galanterivarer, simple Glas og Glasvarer, Stentøj, Fajance, Porcellæn, Maskiner af Jærn og Jærnvarer, Plader af Kobber og Messing, Tapeter, Tømmer, Træ, uforarbejdet, Agerdyrkningsredskaber og Maskiner af alle Slags m. fl. Jeg tager blot dette som et Eksempel paa, hvad man forlangte ændret paa dette Omraade, hvor det gjaldt om at fremme Udviklingen paa det almindelige økonomiske, materielle Omraade, at lette Erhvervslivet og derved skabe større Arbejdsfortjeneste baade for Haandens og Mandens Mænd. Denne Tanke er rigtig tænkt fra først af, og jeg kan endnu huske, hvor omhyggelig den blev behandlet tidligere, og hvorledes vi ved at fjerne Erhvervslevnets Vaand over og give større Frihed i Virkeligheden vilde gavne den arbejdende Befolkning mere end ved at sige, vi have nedjat det og det

Jødemiddel med en Dre eller to eller en enkelt Ting med flere Dre. Jeg vil gerne nu i denne Forbindelse tage det andet Punkt med Hensyn til Lettelser, som særlig skulde komme ubemidlede til gode. Stattelettelser skulde komme alle og enhver til Gode; den nysnævnte Art af Fritagelser og Nedsættelser, vilde ogsaa komme alle og enhver til Gode, absolut ogsaa dem, der skulde tjene ved Arbejdet i Samfundslivet i det hele i alle Grene. Men nu vilde jeg gerne tage i Forbindelse dermed de Toldlettelser, som særlig skulde gavne de mindre bemidlede eller de ubemidlede, og med Hensyn hertil havde Venstre foreslaaet for ganske kort Tid siden, for halvandet Aars Tid siden — jeg var rigtignok med paa det, men ikke paa adskilligt andet, som man i det hele taget under Provisorieministeriet arbejder paa, men det kommer ikke denne Sag ved — at fri for Told skulde være: salt Silb, tørret og tørret salt Fisk, Stenkul, der kommer med som Brændsel, ogsaa i denne Kategori; Stenolie eller Petroleum, Talg og Talglys, Tran, Nis, Rijengryn, Sago, Salep, Salt, hentogt Rød, Rødekskraft m. fl. Nedsatte skulde være: Kaffe, Sukker af alle Slags, hentogt Fisk og Hummer, Stearin, Margarin- og Bøkslys, farvet Garn og Traad undtagen Silke, Manufakturvarer af Bomuld, Linned, Yute og Uld. Yute er et nyt Stof, der bestattes mellem 70 og 114 pCt., de simple Varer bestattes med 30 til over 100 pCt. Jeg skal tilføje: Saaleder, grovere Fodtøj m. m. Det var altsaa en Del Nedsættelser paa Jødevarer, der ere beskattede, men væsentlige Nedsættelser paa, hvad Folk skulde klæde sig i og Nedsætter til daglig Brug, absolut sigtende paa særlig at komme de ubemidlede til Gode. I Modsetning til de to Vister over Fritagelser og Nedsættelser vil jeg tilføje, hvad Venstre havde ment burde forhøjes: Vin, Sydfrugter, de fleste (de finere) Galanterivarer, Chokolade, Krydderier undtagen Kommen, alle Slags Silke, Hel- og Halvsilke, finere hentogte Spisevarer, kostbare Skind — grovere Skind skulde være fri — fint Fodtøj m. m. Jeg nævner disse Ting som Eksempler paa, hvilken Rantegang, der er gaaet gennem Venstres Toldpolitik. Jeg har i mit første Afssnit paavist, hvorledes man stadig har stillet sig absolut imod Fordringen om Kompensation. Jeg har paavist, hvorledes man har villet hævde den Regel, at Nedsættelse paa den Slags økonomiske Artikler, som kunne fremme Erhvervsmidlerne, ogsaa var af særlig Nytte for Arbejderne, idet vi mente, at ved den stærke Udvikling